

สำเนาฉบับ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๗๒/๒๕๖๒

วันที่ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { นางสาววิไลพร อยู่มั่น ผู้อุทธรณ์
นายกองค้การบริหารส่วนตำบลนาจิก เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เพิกถอนใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเตาเผาถ่าน ตั้งอยู่เลขที่ ๑๐๑ หมู่ที่ ๕ ตำบลนาจิก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ ได้รับคำสั่งนายกองค้การบริหารส่วนตำบลนาจิก เจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๑๗๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยและขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดนับแต่วันทราบคำสั่ง ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณี และหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ซึ่งครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๒ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๒ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ แจ้งการดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ถึงผู้อุทธรณ์ ให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เพิ่มเติมข้อมูลเอกสารหลักฐาน ๒. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๔๖๙๔ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ ขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำคำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกรณีออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือที่ อจ ๗๒๔๐๔/๔๐๑ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ เรื่อง คำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๔๖๙๓ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ ขอความร่วมมือผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริงในการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกรณีออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี กรมอนามัย มีหนังสือที่ สธ ๐๙๒๐.๐๘/๓๕๔ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๒ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารหลักฐาน

คณะกรรมการ ...

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทางความสั่นสะเทือนของเสียงอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น” จากข้อเท็จจริงที่มีผู้ร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนเรื่องกลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการเตาเผาถ่านของผู้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นการบริบาลส่วนตำบลนาจิก ร่วมกับผู้แทนสำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองอำนาจเจริญได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๒ ณ บริเวณที่มีการเผาถ่านของผู้อุทธรณ์ พบว่า มีกองไม้เตาเผาถ่าน ๓ จุด จุดที่ ๑ มีการเผาโดยมีการปิดรูเตาเผาไว้ไม่ให้มีควันจากเตาเผาออกมา จุดที่ ๒ มีการกองไม้ไว้เพื่อเตรียมใช้ดินกลบเพื่อเผาต่อไป จุดที่ ๓ มีการเผาและเก็บถ่านไปแล้ว และบริเวณเตาเผาถ่านพบมีกองเศษไม้จากการทำเฟอร์นิเจอร์จำนวนมาก และเศษถ่านตรงจุดที่มีการเผาจำนวนมาก สอดคล้องกับผลรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี กรมอนามัย เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๒ พบว่า สถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ตั้งอยู่บริเวณทุ่งนา หมู่ที่ ๑ ลักษณะเตาเผาถ่าน มีลักษณะเป็นกองเศษไม้วางเป็นชั้น ๆ กองทับด้วยดินและซีเมนต์ โดยพบเตาที่เตรียมจะเผาจำนวน ๑ เตา และพบร่องรอยเตาเผาถ่านเดิม ๖ เตา มีขั้นตอนในการเผาถ่าน คือ การนำเศษไม้ที่เหลือจากการทำเฟอร์นิเจอร์มากองเป็นชั้น ๆ ขนาดกว้างประมาณ ๓ เมตร สูงประมาณ ๒ เมตร และนำดินและซีเมนต์เททับกองเศษไม้ เพื่อเป็นเชื้อเพลิงในการเผาถ่าน ใช้เวลาในการเผาครั้งละประมาณ ๗ วัน หลังจากนั้นรอให้เตาเผาเย็นลง การเผาแต่ละครั้งจะได้ถ่านประมาณ ๕๐ - ๖๐ กระสอบปุ๋ยต่อหนึ่งเตา และผู้แทนของศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในวันที่เข้าตรวจสอบไม่มีการตรวจสอบด้วยเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ เนื่องจากไม่มีการประกอบการหรือการกระทำใด ๆ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้หยุดพักการประกอบกิจการเผาถ่าน จึงไม่ได้กลิ่น แต่จากการสอบถามผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงรวมถึงผู้ร้องเรียน จำนวน ๕ ราย ให้ข้อมูลสอดคล้องกันว่า ได้รับผลกระทบด้านควันและกลิ่นเหม็นตลอดระยะเวลาที่มีการเผาถ่าน จะมีลักษณะกลุ่มควันหนาแน่น และจะได้รับผลกระทบรุนแรงในช่วงฤดูหนาว ทำให้มีอาการแสบตา แสบจมูก และหายใจไม่สะดวก เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ยังก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญจริง ดังนั้น ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อ ๒๒ กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๑๗๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เพิกถอนใบอนุญาต โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ขอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๖๐ กำหนดว่า “เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต (๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุจะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก (๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้

กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (๓) ไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติ หรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน” เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกตาม มาตรา ๖๐ (๑) และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามมาตรา ๖๐ (๒) แม้จะรับฟังได้ว่ากรประกอบกิจการ เตาเผาถ่านของผู้อุทธรณ์ เป็นเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนเรื่องกลิ่นเหม็นแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณ ใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญจริง เป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ก็ตาม ก็ไม่ถึงขนาด ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสม กับการดำรงชีพของประชาชน ตามมาตรา ๖๐ (๓) แต่อย่างไรก็ดี คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่อาศัย อำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เพิกถอนใบอนุญาตของ ผู้อุทธรณ์ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๑๗๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒

(นางพรรณพิมล วิปุลากร)

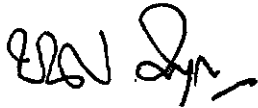
อธิบดีกรมอนามัย

ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

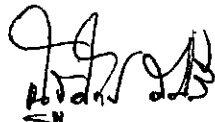
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

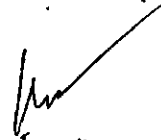
(นายชนบ มากบุญ)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

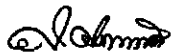
(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

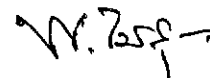
(นายณัฐศักดิ์ ตีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นายเทพสิทธิ์ รักไตรรงค์)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

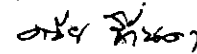
(นายศุมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายदनัย ชีวันดา)
รองอธิบดีกรมอนามัย
กรรมการและเลขานุการ

